

Nieuwsbrief

Anneleen in Nicaragua

Juli 2020

NUMMER 3

Terug naar Nicaragua!?

Leven in twee werelden, zo voelt het leven voor mij nu vaak aan. Appen, bellen, zoomen en skypen met Nicaragua. Appen om te vragen hoe het gaat, bellen omdat ik vergeten ben hoe ik die salade ook al weer moest maken. Skypen om Spaanse les te krijgen en Zoomen om te vergaderen. Dan zou je soms bijna vergeten dat je in Nederland bent, totdat ik me fiets pak om naar de Hema te gaan...

Maar op het moment dat ik mijn telefoon of laptop weg leg, ben ik dankbaar voor de tijd die ik nu heb met mijn familie en vrienden hier.

Zo gebeurde het pas tijdens één van die digitale vergaderingen, dat de pastor aan het einde van de vergadering zei: dan heb ik nu nog één vraag:

wanneer kom je terug naar Nicaragua?

Helaas had ik daar geen antwoord op. Dat ik terug wil en terug ga naar Nicaragua is al wel duidelijk, maar wanneer helaas nog niet.

Door de GZB ben ik voor een jaar uitgezonden naar Nicaragua. Inmiddels ben ik een half jaar in Nicaragua geweest.

Ik ben blij en dankbaar met de mogelijkheid om nog een half jaar terug te gaan. Ik ben dankbaar voor het werk dat ik vanuit Nederland kan blijven doen. Maar er is ook veel werk dat vanuit Nederland niet kan. Het contact op afstand is anders dan reallife contact. Zoals bijvoorbeeld samen spelletjes spelen op zondagmiddag of filmkijken op vrijdagavond (zie de foto's.)

Daarnaast was het ontzettend mooi om samen met Herlinda te wonen en zo een stukje samen op te lopen, het zou mooi zijn als we dit nog een poosje langer kunnen doen. In mijn vorige nieuwsbrief schreef ik dat we bezig waren met het opnieuw opzetten van de tienerclub. We hebben met elkaar al hele mooie avonden gehad. Ook hier willen we in de toekomst weer mee verder gaan.

Een hele hoop plannen dus en een groot verlangen om terug te gaan. Si Dios quiere, als God het wil. Een zinnetje dat de Nica's vaak gebruiken. En daarom zou ik tegen de Nica's willen zeggen: Nos vemos pronto, si Dios quiere. (Als God het wil, tot snel)

In dit nummer

Terug naar Nicaragua?	1
Corona in Nicaragua	2
La vida cotidiana	2
Het werk gaat door	2
Gebed	3
Hoe ik in Nederland...	3
Begin 2020	3

Corona in Nicaragua

Toen ik eind maart naar Nederland ging, leek er nog weinig aan de hand. Al wel een aantal weken speculeerden mensen over de aan- of afwezigheid van het coronavirus in het land. In de kranten kon je lezen over een overheid die grote evenementen organiseerde, en over privéscholen die een vergunning voor afstandsonderwijs aanvraagden.

Sinds mei komen er echter steeds meer berichten, dat het virus om zich heen begint te slaan. In de Prensa, de lokale krant, staan berichten over overvolle ziekenhuizen.

La vida cotidiana

La vida cotidiana, dit zijn de Spaanse woorden voor het dagelijks leven. En hoewel deze woorden vrolijk klinken, is de werkelijkheid voor veel mensen anders.

Veel Nicaraguëns nemen vrijwillig maatregelen tegen het coronavirus. Maar voor de mensen in de achterstandswijken is dit kiezen tussen twee kwaden. Of je blijft thuis en je hebt minder kans om ziek te worden. Of je gaat wel naar buiten om geld te verdienen. Geld dat je zo hard nodig hebt. Een dag niet gewerkt is immers een dag niet gegeten.

Het werk gaat door!

Daar zit ik dan sinds eind maart, achter mijn tafel op een zolderkamer in Langbroek, lessen te schrijven voor het onderwijsproject. Want dat kan gelukkig gewoon doorgaan. Tot eind maart werd er elke week één les Bijbelondewijs gegeven. Nu dat sinds eind maart stilligt, gaan we wel door met het schrijven hiervan. Dit omdat er uiteindelijk lessen komen voor drie jaar, en er dus nog genoeg te schrijven is! En aan de andere kant, om straks meer tijd te kunnen investeren in mijn collega's en mensen in de wijk.

Overledenen die zelfs 's nachts worden begraven en medici die worden ontslagen als ze verslag doen van de situatie.

Volgens de WHO zijn er op het moment van schrijven 2014 mensen die het coronavirus hebben of hebben gehad, waarvan er 74 zijn overleden. Zou dit alles zijn, als je bedenkt dat de angst om naar het ziekenhuis te gaan ontzettend groot is?

Dit betekent dus dat mensen in de achterstandswijken vaak extra hard worden geraakt. Juist de arme mensen, die al zo weinig hebben vangen ook nu de hardste klappen op.

Iemand vertelde mij hierover: *'ik zag een man zitten aan de kant van de weg. Hij probeerde zijn koopwaar op straat te verkopen. Ik zag dat het slecht met hem ging, hij had nog helemaal niks verkocht. Hij keek zo verdrietig! De mensen zijn zo bang, ze zijn bang dat ze besmet worden als ze wat van hem kopen. Ik had hem zo graag willen helpen, maar ik had ook geen geld...'*

Gelukkig is er hoop, de Iglesia Reformada, deelt voedselpakketten

Overleggen over deze lessen gaan ook door, net als de vergaderingen met de coördinatoren van de projecten. Via Skype of Zoom gaat dat gelukkig heel goed.

Daarnaast zijn Marjan (GZB-collega die ook gepatriëerd is) en ik sinds eind juni verder gegaan met het coachen van een aantal jongeren die mee werken in het onderwijsproject. Ze geven hier lessen aan groepjes kinderen. Wij helpen hen met vragen zoals: hoe vertel ik een Bijbelverhaal of hoe leg ik een spelletje uit. Het onderwijsproject ligt nu stil. Wij hopen ze nu wat extra handvatten te geven, zodat ze straks weer vol enthousiasme aan de slag kunnen. Want dat zijn ze: super enthousiast! En ook dit gaat natuurlijk via skype.

uit aan gezinnen die door de gevolgen van het coronavirus geen inkomsten meer hebben.

Meer informatie over deze hulp en de mogelijkheid om mee te helpen, vind je op:

<https://www.gzb.nl/over-gzb/projecten-werkvelden/project/?id=530>

Gebed

In de wijken waar de Iglesia Reformada werkt is veel armoede. Op materieel gebied, maar misschien is de sociale en geestelijke armoede nog wel veel groter. Bid u mee voor de mensen in de wijk? Wilt u specifiek bidden voor:

- Voor rust bij de gemeenteleden, dat ze ervaren dat God hen nooit verlaat.

- Bid dat het virus mag weggaan en mensen hun gewone leven weer kunnen oppakken

Gelukkig is er ook genoeg om dankbaar te zijn. Dankt u mee?

- Dat de kerk voedselpakketten uit kan delen aan de mensen die nu zonder inkomsten zitten.

Voor het werk dat ondanks de Coronacrisis door kan gaan.

Hoe ik weer in Nederland terecht kwam

Wij hebben al zoveel meegemaakt, hier komen we ook wel doorheen. Ze heeft gelijk, de mensen in deze wijk weten maar al te goed wat tegenslag is. Of het nu een aardbeving is, sociale onrust, familieproblemen of werkloosheid. Ervaring heeft bijna iedereen hier mee. Wij reddden het hier wel, zegt ze dan. En bovendien, alleen God kan ons redden. Het is goed dat jij naar Nederland gaat, het is belangrijk dat je nu bij je familie bent.

Dit is een korte samenvatting van een gesprek dat ik eind maart had met Herlinda, mijn huisgenootje. Ik had net te horen gekregen en haar net verteld dat ik naar Nederland zou gaan. Een keuze die de GZB voor mij maakte, een keuze die ik goed begrijp en die mijn vrienden en collega's in Nicaragua ook goed begrijpen.

Maar juist die zinnen als: wij hebben al zoveel meegemaakt, dit kunnen we er ook nog wel bij hebben. Dat zijn de zinnen die mij raken. Mensen die al zo hard zijn geworden door alles wat het leven hen heeft gebracht.

Tegelijkertijd ook de angst die ik bij de mensen zie, de angst voor wat er nu weer boven hun hoofd hangt.

Dan begrijp ik niet, waarom ik wel naar een relatief veilige plek kan gaan. Dat ik me geen zorgen hoeft te maken of het coronavirus ook nog gaat zorgen voor onrust of honger. Het is het onrecht dat mij raakt.

Gelukkig zijn er ook momenten van hoop! De laatste avond dat ik in Masaya ben, is er een kerkdienst. Een dienst waarin we allemaal wat zeggen of voorlezen uit de Bijbel. Verzen van hoop of van bemoediging. Juist als ik me nu uit het veld geslagen voel, zijn het deze mensen die hoop brengen. De twee tieners bijvoorbeeld die al wel naar de tienerclub kwamen, maar nu voor het eerst in de kerkdienst zijn. Mijn huisgenootje die prediker 3 leest, voor alles is een tijd. Zelfs een tijd om te omhelzen en een tijd om je ver te houden van omhelzen. We mogen hopen op de tijd van omhelzen, ook die komt weer!

De twee leden van de kerkenraad die er ineens staan, die er zijn op het moment dat we hen nodig hebben.

De mevrouw die God dankt voor de vriendschap die we mochten hebben de afgelopen tijd. Dankbaar voor alles wat we wel gekregen hebben.

En dan is de dienst alweer voorbij. Rosa, een vrouw uit de gemeente, komt nog een laatste keer naar me toe. Ze zegt: met kerst ben je gelukkig weer hier. Dan kom je maar weer bij mij eten, net als afgelopen jaar.

Zo is het maar net, laat die kerst maar komen.

En met die hoop stapte ik het vliegtuig in, en landde ik eind maart in Nederland.

Social media

Regelmatig deel ik foto's, filmpjes en verhalen via social media. Dit kun je volgen via:

Instagram & Facebook.

Zoek dan even op:
Anneleen.in.nicaragua

Blogs plaats ik op:

www.gzb.nl/anneleeninnicaragua.

Colofon

Anneleen is in oktober 2019 door de GZB vanuit Langbroek uitgezonden naar Nicaragua. De GZB zorgt er mede voor dat deze uitzending mogelijk wordt gemaakt. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief.

Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op bankrekeningnummer NL91 INGB 0690 7624 45 ten name van NL1.350 - TFC Anneleen van Doorn Dank voor uw onmisbare steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen

T 0343—512444

E info@gzb.nl

W www.gzb.nl

Begin 2020

Het nieuwe jaar begon ik in Nicaragua. In het begin van 2020 zijn we begonnen met het maken en geven van de nieuwe lessen voor het Bijbelonderwijs. Lessen waarin we de kinderen leren wie de Heere Jezus is. Daarnaast leren we de kinderen door middel van deze lessen sociale vaardigheden en normen en waarden die je nodig hebt in je dagelijkse leven. Daar in komen heel verschillende thema's aan bod. Bijvoorbeeld vriendschap, emoties, talenten, de wonderen van Jezus en gelijkenissen.

Doormiddel van liedjes, Bijbelverhalen, spelletjes en aandacht willen we de kinderen zo een stapje verder helpen en ze dichterbij de Heere Jezus brengen. In februari en maart zijn de eerste lessen gemaakt en gegeven. Nu zijn we druk bezig met het maken van meer lessen

We zijn dankbaar dat we door kunnen gaan met het ontwikkelen van de lessen. Maar we zien ook uit naar het moment dat

de lessen weer gegeven kunnen worden. Zodat we de lessen aan de praktijk kunnen toetsen en de juffen en meesters kan coachen in hoe ze deze lessen het best in kunnen zetten. Juist dit is een belangrijk onderdeel in het proces. Zodat we straks niet alleen veel op papier hebben staan, maar dat de leerkrachten ook de juiste kennis en vaardigheden hebben om de kinderen over Jezus te vertellen.

Psalm 121

Ik sla mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal.
Mijn hulp is van de Heere,
Die hemel en aarde gemaakt heeft.

Hij zal uw voet niet laten wankelen, uw Bewaarder zal niet sluimeren.
Zie, de Bewaarder van Israël zal niet sluimeren of slapen.

De Heere is uw Bewaarder,
de Heere is uw schaduw aan uw rechterhand.
De zon zal u overdag niet steken, de maan niet in de nacht.

De Heere zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren,
van nu aan tot in eeuwigheid.